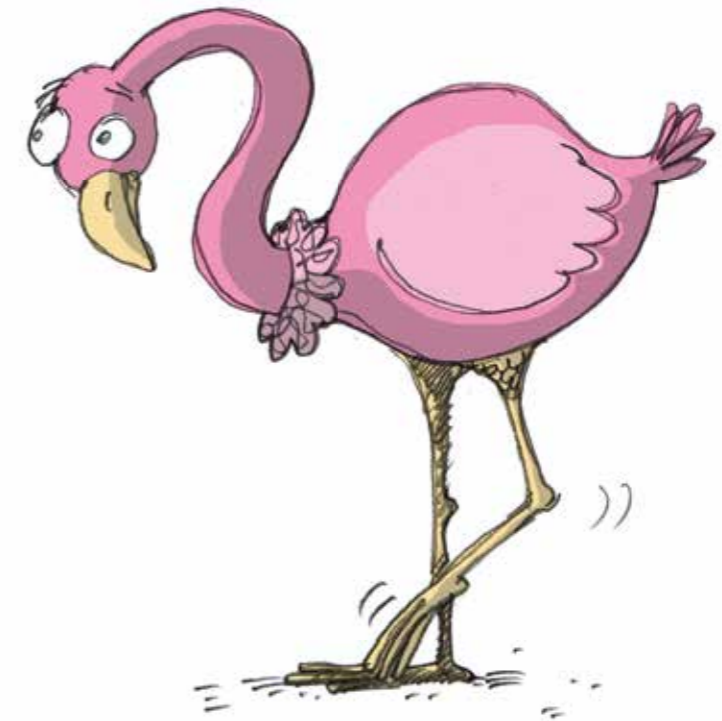

A Flamingó elsápadt, kicsit zavarba jött, aztán még egyszer körbenézett. Mivel nem látott semmi különöset, láthatóan senki nem bújt el sem a függöny mögött, sem a szekrényajtó takarásában, rábólintott a dologra és újra kihúzta magát.

– Igenis Fenség, ahogy parancsolja Fenség – hajlongott, ezt ő is gyakorolni szokta a tükör előtt, amikor egyedül van, aztán szépen kifarolt az ajtón.

Kint megigazította tollait, aztán nekilátott a szervezésnek. Titokban ő is szerette, ha parancsokat osztogathat, úgy érezte, ez ellensúlyozza állandó rózsaszín ruházatát, ami miatt kevesen vették őt komolyan. Tapsolt, aztán mikor látta, hogy az égvilágon semmi nem történik, füttyentett egy rettentően hangosat, mire megjelent az udvar futára, egy egyenruhás lajhár, aki láthatóan zilált volt. Sapkáját éppen akkor nyomta a fejére, mondanom sem kell, de éppen fordítva.

– Hogy néz ki már megint, Jónás? Csak nem elaludt?

– Áááá, sosem tennék ilyet! – harapott el egy ásítást a király futára.

– No, jól van. Akkor, most már igyekezzen! Trombitálja össze az udvar dolgozóit. Senkit ne hagyjon ki, mindenkinek szóljon! Most! Nem érünk rá!

A lajhár elindult: egy lépést tett előre, kettőt hátra, egyet előre, kettőt hátra, mint egy pantomimjátékos, úgy dőlt előre, karjait lógázta maga mellett, de haladni, na ezt nem, nem haladt, csak egy helyben állt. Inkább a belső zsebébe nyúlt és elővett egy szócsövet, amibe beleüvöltötte a tudnivalókat:

– Figyelem! Figyelem! Kertészek, ácsok, építészek..

– És a díszlettervezők is! – szólt közbe a Flamingó.

– Igen, a díszlettervezők is, és az írnokok, mind jöjjenek ide azonnal! A kancellár várja magukat! A biztonság kedvéért megismételte mondanivalóját, csak azért mert megszokta, hogy elsöre nem mindig jár sikerrel, ha közlendője van.

Jöttek is mind, akiket hívtak, s a Flamingó gyorsan kiosztott nekik a feladatokat. Az Oroszlán az erkélyre állt a begyakorolt érdeklődő arckifejezéssel és elégedetten figyelte a sürgölődő alattvalókat. A kertész, egy jól megtermett víziló, éppen kerekded formára nyírta a királyi udvar bokrait. Göndör báránycák darálták a pázsitot, hogy szép, egyenletes legyen az eseményre. Ügyesebbek voltak, mint egy fűnyíró, szépen elrendezték a fűszálakat színük és selymességük szerint. Az erdei hangyák építették a táncteret, teljes erőbedobással tolták a barna földgöngyöket, hogy az uralkodó elégedett legyen. Mikor készen lettek az alapokkal, akkor jelentek meg a hódok, hogy nekilássanak a famunkáknak. Oldalukon szerszámos táskák lógott, amiből szép sorjában előkerültek a fűrészek és a kalapácsok. Ácsoltak és faragtak egész nap, mint óriási fogpiszkálók, úgy lógtak ki szájukból a fahasábok, majd kerültek néhány tekerés után a helyükre. Másnapra ké-

szen állt a helyszín. Az Oroszlán az erkélyről csodálta, miközben elégedetten kortyolta a reggeli meleg tejet a királyi porceláncsészből. Néha azért lekiabált, hogy:

– Egy kicsit jobbra, nem, nem, egy kicsit vissza. Az a bokor legyen gömbölyűbb, az a széksor magasabb! – nem volt mit tenni, mégiscsak ő volt az uralkodó, iparkodtak az alattvalói.

A meghívókat madarak raja hordta szét a vendégeknek, oldaltarisznyájuk tömve volt a sok papírral, melyet mind őfelsége mancsolt alá. A világ minden tájára elrepültek, hogy a legkülönfélébb állatok lehessenek jelen a karneválon. A meghívottak izgatottan kaptak a fejükhöz:

– Nincs amit felvegyek, pedig ez lesz az év eseménye! – panaszkodtak a hölgyek a királyi meghívó láttán.

Délutánra zsúfolásig teltek az utcák, az állatok megrohmozták Párizs népszerű ruhaboltjait, hogy ők legyen a legszebbek vagy a legkülönlegesebbek ezen az érdekes, de röpké eseményen. Az Orrszarvú új tűzoltó egyenruhát vett magának óriási, piros sisakkal.

A Kígyó becsúszott a „Gyapjúbolt a két uszárhoz” nevű üzletbe és megvette a leggyapjasabb, legszőrösebb felöltőt, amit csak talált. A Kajmán cilindert, csokornyakkendőt és szakettet választott magának. A hölgyek a kalapüzletnél tülekedtek, Mormota asszony egy tollakkal és déligyümölcsökkel ékesített fejdíszben hagyta el a boltot, s az illatszerbolt felé vette az irányt.